

лъжки на М. Г. Грековъ къмъ статията му за Чинтулова Сб. З с. 103–168).

57. „Днесъ (З. VI. 73.) св. Недѣля, часътъ по $7\frac{1}{2}$ седемъ и половина прѣстигна въ градътъ ни Негово Високопрѣосвѣщенство г-нъ Сергѣй Сливенскій митрополитъ, който бѣдъ посрѣдната тържественно, ощи отъ Чарлзъската корія отъ почти цѣлѣтъ градъ мали п велики; Негово Високопрѣосвѣщенство слези право въ цѣрквата Светаго Димитрия въ Сливенъ, тамъ въ цѣрквата Негово прѣосвѣщенство дади прѣпорочителното си Екаархъско до санджака писмо, да се прочете на Авгона отъ г-нъ Дим. Кавжлджиевъ учителя. Слѣдъ него Негово прѣосвѣщенство, каза едно слово доста трогателно което заима присъствующите съ вѣсхите. Подиръ това са прочети па Авгона съчиненото слово отъ г-на Д. П. Чинтулова. Сѫщо и г-нъ Планинскій каза едно добро слово върху длѣжностите на пастирътъ къмъ паството си. Слѣдъ това като са направи славословието Негово Прѣосвѣщенство придруженъ отъ множество народъ и съ пѣсни отъ ученици гѣ заведохмиго въ приготвената вече митрополія. Тѣмъ бѣха нарѣдени девиції ге ученичките ведно съ учителкѣ. Негово прѣосвѣщенство бѣдъ поклоненъ да седне на дворатъ на нарочно приготвенный столъ гдѣто чака да испяха приготвената песенъ отъ девиците. (Тази е съчинената отъ Чинтулова пѣсень, за нея разказватъ и днесъ, живитѣ онце, участнующи въ хора—г-жа В. Кожухарова и др. Н. Т.). После песенната главната учителка г-жа Зюнбюля каза едно доста трогателно слово и всичко са свърши. Негово прѣосвѣщенство влѣзи въ опрѣделената стая, и тамъ почна народъ рѣдовно и тихо да отива да поздравлява любимиетъ си пастиръ. (Протоколи ц. год., с. 610).

58. Тази неизвѣстна до сега рѣчъ ми бѣ прѣдадена отъ г-жа А. Жечкова, която прѣзъ 1873 г. я прѣписала отъ авторовия рѣкописъ. По този прѣписъ ще бѣде прѣдадена на друго място въ сборника.

59. Въ кондикитѣ на Сливенската черковна община, тия които се пазятъ въ Етнограф. музей, срѣщаме: „Прѣзъ 1874/75 учебна година, общината намалява заплатата на Чинтулова, тогава той не приема да служи, а неговитѣ ученици били дадени на другъ учителъ“. Въ бѣлѣжкитѣ, които съмъ взелъ отъ Етнографическия музей прѣзъ 1916 година, не съмъ отбѣлѣзанъ годината и листа, затова не мога да дамъ и пълни посочвания.